

ת"פ 34449/09/21 - מדינת ישראל נגד אסעד אל אfinesh

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 21-09-34449 מדינת ישראל נ' אל אfinesh(עוצר)

בפני:	כבוד השופט מרוב גrynberg
בעвин:	המאשימה
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עזה"ד ליטל שiri	
נגד	
הנאשם	
ע"י ב"כ עזה"ד ג'ורא זילברשטיין	

זכור דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודהתו, במסגרת הסדר דיןוי, בכתב אישום מתוקן (תע/5), בעבירות הבאות: **ניסיונו לחבלה בכונה חמירה**- עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **מעשה פזיות ורשלנות ברכב**- עבירה לפי סעיף 338(1) לחוק; **גניבת רכב**- עבירה לפי סעיף 413(ב)(א) לחוק; **חבלה בمزיד ברכב**- לפי סעיף 413(ה) סיפה לחוק (שתי עבירות); **נהיגה ללא רישיון נהיגה**- עבירה לפי סעיף 10(א) וסעיף 38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 **ונהייגה ללא ביטוח תקין**- עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש] התש"ל-1970.

פרטי כתב האישום

2. הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. ביום 06.08.21 בשעה 10:06 הגיע הנאשם למכולת במושב ציתן, שם הבחן ברכבו של המטלון מסווג איסוזו מונע בעוד זה שוהה במכולת. הנאשם נכנס אליו והתיישב במקום הנהיג במטרה לגונבו, המטלון שהבחן בו, רץ לכיוון הרכב, נעמד לפניו וצעק לו לעצור. הנאשם התעלם מקריאותיו, נסע קדימה לעברו ופגע בחלק גופו התחתון, המטלון נטהה על מכסה המונע והחזיק בידיים במרוחה בין מכסה המונע לשמשה הקידמית. בשלב זה, עזב הנאשם את המקום כשהוא נושא נסיעה פרטית ומהירה לכיוון העיר ולוד, בעוד המטלון ממשיך להחזיק במכסה המונע. בעת שפגע במטלון הבחן בנאשם קצין משטרת אשר שהה באותו מקום באקראי והחל לנסוע אחריו תוך שהוא כורז וצופר לו. הנאשם המשיך בנסיעתו מהירה, הסיט את ה거나 בחדות מצד כדי לטלטל את המטלון במטרה להפילו, בהמשך עלה במהירות על המדרוכה לעבר תחנת אוטובוס, המשיך בנסיעתו מסוכנת תוך שמתעלם מפסי האטה בכביש, עולה ויורד ממדרונות והכל על מנת להפיל את המטלון שאחז ברכב ולא הרפה. במהלך הנסיעה צעק לו המטלון והתהנן שיעזרו את הרכב ושאינו רוצה ממנו דבר, כשבמקביל כרע לו קצין המשטרה לעזרה אך הנאשם המשיך בנסיעתו.

3. הנאשם לא הסתפק בכך. במהלך פניה ימינה לרחוב העיר לוד, הועף המטלון לעבר דופן שמאל של

הרכב, הנאשם הסיט את הרכב שמאליה אל עבר רכב פרטி מסווג מזדה שעבר במקומם והתנגש בו אף המטלון הצליח לחמוק מפגיעה בו בעודו ממשך להציג במכסה המנווע. הנאשם המשיך בהניגתו המסוכנת כשניותת המשטרה ורכב המזדה בעקבותיו, נסע בתוך העיר במהלך 100 קמ"ש במשך כבהת דרך, תוך שהוא מזגג בחודות מצד לצד ועולה על מדרכות עד שהגע לשכונת ס"ח בלבד, שם עצר ונמלט רגלית. כתוצאה מעשיו נגרמו למטלון כאבים בברכו ומכאוב בידיו וברגלו. כתוצאה מההתנגשות ניזוקו הרכב המטלון ורכב המזדה.

במעשיו אלו ניסה הנאשם לחבל במטלון באופן שעה שימוש ברכב כאמצעי פוגעני ונרג בלא רישון ולא ביטוח; נהג בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסקן חי אדם וכן גנב רכב וגרם לו ולרכב המזדה נזק.

טייעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד ליטל שיר, עמדה בהרבה על חומרת מעשי של הנאשם, והסיכון הרב שנש��ף לשלוומו ובטחונו של המטלון. לדבריה, נסיבות כתוב האישום מזכירות תסריט של סרט אימה, המטלוןiscal חטא היה שהותיר את רכבו מונע, הבחן בנאים מנסה לגנוב את רכבו ומצא את עצמו תלוי על הרכב בשער דרך ארוכה כשהניגה פרועה ונמהרת בכונה להפילו ולהמלט עם רכבו. עוד עמדה על כך שהטלון יצא מהארוע באורח נס פצע קל וכי הנאשם לא שעה לתחנותיו ולקראות השוטר לעזרה. ב"כ המאשימה הסבירה כי כתוב האישום תוקן לפחות בכל הנוגע לאופן הניגה אך לצד זאת מייחס לנאים ניסיון לחבל במטלון מתוך מודעות לכך שניגתו עשויה לגרום לו חבלה קשה. עוד עמדה על כך שנרג בלא רישון, כי חלק מהנסיעה בוצעה בתוך העיר לוד וכי פוטנציאלי הנזק ממשי למטלון ולמשתמשים בדרך, רב. המאשימה הפנתה לנסיבות הנאשם ובערו הפלילי המכבייד, הנאשם הורשע בעבר בעבירות דומות (תע/1-7) והוגדר ע"י בית המשפט כחסר תקנה, עוד סבורה כי מדובר במרקחה שניתן להחמיר בו החמרה יתרה משיקולי הגנה על הציבור. לפיכך עותרת למתחם שבע בין 5-8 שנים מאסר, מבקשת למקמו ברף העליון ולהפעיל ארבעה מאסרים על תנאים שתלויים כנגדו במצטרב (תע/3-תע/5) וזאת לצד עונשה נלוית הכללת פיצויים משמעותיים למטלון, קנס ופסילת הנאשם מלקלבל רישון.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד גיורא זילברשטיין, ביקש בטיעונו להתחשב בתיקון כתוב האישום לפחות וסביר שהමקרים שאליהם הפנתה המאשימה חמורים ממשמעות מנסיבות מעשי של הנאשם. עוד הפנה לכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, לא נגרם נזק חמור בגוף וברכוש מהמעשים ולא מדובר במעשה מתוכנן. הסניגור עמד על נסיבות הנאשם שסובל לדבריו מביעות נפשיות ונוטל תחלפי סם. עוד הפנה לפסיקה שבהណנו מקרים חמורים יותר הכוללים פגעה בשוטרים והאונשים שנגזרים בהם נעו בין 18-30 חודשים מאסר. באשר להפעלת התנאים שתלויים כנגדו, ביקש הסניגור להתחשב בנסיבות הממושך ובתיקון כתוב האישום, ולפיכך עתר להסתפק בעונש מאסר בן שנתיים והפעלת התנאים בחופף לו.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו, הסביר שהוא מסטול מסתול מסוימים ומאז שעוצר הפסיק להשתמש בסמים ונוטל תחלפי סם.

קביעת מתחם העונש הולם

7. על היליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרי המנחה בענישה הינו עקרון היליכה שפירושו קיומו של יהס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהoga ובנסיבות הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, בית המשפט לא מצא מקום לחזור ממנו לכאן או לחזרה, נקבע העונש הראו תוך התחשבות בנסיבות העונה.
8. מעשי של הנאשם קשים, חמורים ומסוכנים וכן בסיס לא הסתיימו באסון כבד ואובדן חי אדם. מעשי שהחלו בגין רכבו של המתلون הוכיחו כי מהר לתسرיט אימה, המתلون שהבחן בנאשם, עמד לפני הרכב וניסה למנוע ממנו נהוג בו אך הנאשם התעלם מקריאותיו, נסע לעברו ופגע בחלקו התחתון של גוףו והמתلون נתלה על מכסה המונע ממשך כברת דרך ארוכה. הנאשם המשיך בנסעה פרועה ומהירה לעיר LOD, ככל אורך כל הדרך ניסה להפיל את המתلون, הסיט את הרכב מצד לצד, עלה על מדרגות ואף התנגש ברכב שנסע לצד. במהלך הדרך דלקה אותו ניידת וכרצה לו לעצור אך הוא המשיך בנהיגתו המסוכנת כשדבר לא עוצר בעדו עד שעצר את הרכב ונמלט.
9. מעשי של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בשורה ארוכה של ערכיהם מוגנים, ובראשם שלומנו של המתلون, בטחונו ורכשו. עוד פגעו מעשי, בערכיהם הנוגעים לשלם גופם ונפשם של הנוסעים בנתיב תחבורה, שלמות רכושם והבטחת תנואה בטוחה בדרך (ע"פ 217/04 **אלקורעאן נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (29.6.2005)). בית המשפט העליון נדרש לעיתם מזומנים לשוב ולהציג את החומרה הגלומה בנהיגה פרועה אגב המלצות משוטרים, תוך סיכון ממשי לח"י הנוהגים האחרים והמשתמשים בדרך, וכאשר לרוב הנהג אינו מחזיק ברישון ובביטוח בני-תוקף. "**תופעה חמורה זו, הכרוכה בסיכון ממשי למשתמשים בדרך ובזלזול בוטה בח"י אדם, מחייבים תגובה עונשת הולמת**" ע"פ 1641/13 **אבו סbih נ' מדינת ישראל**, פסקה 18; ע"פ 11/11 **סעדין נ' מדינת ישראל** (16.10.2012).

10. חסド עשתה עימיו המאשימה בכך שתיקנה את כתוב האישום לכאן או, כחלק עבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, הורשע עבירה של נהיגה פוחצת ברכב בלבד. אולם לצד זאת, הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לחבלה בכוונה חמירה לפי חלופת סעיף 329(א)(2) לחוק. החומרה שמייחס החוקן למעשים שבהם הורשע הנאשם משתקפת בקביעתו, כי דין ניסיון לפגוע פגעה חמורה אחר, ללא שתיגרם בפועל תוצאה של חבלה חמורה כדי העבירה המושלת, ככלצדה עונש חמור של 20 שנות מאסר. "**להבדיל מעבירות ניסיון רגילה (לפי סעיף 25 לחוק העונשין) שהיא אינה ביצוע מושלם של היסוד העובדתי של עבירה פלונית, סעיף 329(א)(2) לחוק קובע בעצמו כי עצם הניסיון לפגוע באדם באמצעות המצוינים בסעיף מהויה עבירה מושלת. זאת ללא צורך בתוצאות פגעה או נזק... משכך, העובדה שהמעשה האסור הוא עצם הניסיון אינה כשלעצמה שיקול מחיב לכאן**" (ע"פ 7528/13 **אלטארаш נ' מדינת**

ישראל, פסקה 5 (26.5.2014).

.11

באשר לנסיבות

מעשי הנאשם- נסיבות מעשי הנאשם חמורות מאד, מדובר בשרשראת מעשים חמורים המצביעים על זלזול בח' אדם ועל העדר מורה שלטון החוק ואוכפיו. הנאשם **גנב רכב** ונוהג בו על אף **শמעולם לא הוציא רישיון נהיגה**; מעשיו בוצעו בכונה להשלים את גניבת רכבו של המתלון, הנאשם אף הודה בדבריו לעונש כי היה "MASTERLESS MASTERS"; הנאשם ניסה לפגוע במתלון כדי להמלט עם רכבו, **גילתה אדישות מקוממת ואטיות לב** לתחינותיו ולכך שנטלה, במשך דקוטר ארוכות, בין שמיים וארץ על הרכב ועשה כל שיכול היה כדי להביא להפלתו; **נהיגתו הפרועה וה מהירה ונטוונותו להפיל את המתלון הילכו והסלימו לאורך הדרך**, הוא נסע ברוחבות שונות בתוך העיר לוד, עלה על מדרכה ליד תחנת אוטובוס אך המתלון חמק מגיעה והמשיך להאחז ברכב, הוא ביצע פניה מהירה שהביאה לכך שהמתלון הועף לעבר צדו השמאלי של הרכב, הסיט את רכבו שמאלה והתנגש ברכב שעבר במקום אך המתלון הצליח, שוב, לחמוק מגיעה בו, הוא לא הסתפק בכך והסיט את הרכב מצד לצד, האיץ את מהירותו ונסע באופן נ מהר ורשלני באופן המסקן ח'י אדם ובכוננה לגרום למתלון חבלה חמורה; **הנאשם הפך את הרכב הגנוב לאמצעי פוגעני** בכונה לפגוע במתלון. כבר נפסק שרכב יכול לשמש כנשק מסוכן (ע"פ 1184/00 מ Hammond ג'IMAL נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 168; ע"פ 9/09/2001 קילאני נ' מדינת ישראל (18.3.2001), הסICON הנשקף מעשי כפול ומכוול הן למתלון והן למשתמשי הדרכ. יתרה מכך, הנאשם לא שעה לכריית קצין משטרת שדליך אחריו לאורך כל הדרך לעזרה, והפגין זלזול וחוסר מורה מגורמי אכיפת החוק.

.12

אך בمزל,

ובעיקר בזכות קור הרוח ואומץ הלב של המתלון, לא הצליח למשם את כוונתו לחבל בו אך **פוטנציאל הנזק מעשי גבוה**. **העובדת שלא נגרמו למתלון חבלות קשות אינה גורעת ولو במעט מחומרת מעשי הנאשם, כוונתו הייתה לפגוע בו ולהעמידו בסכנה חיים אך בנס נכשל במדימתו**.

13. לאחר שבנתתי את כלל נסיבות מעשי הנאשם מצאתי לקבוע כי פגיעתם בערכיהם המוגנים הינה **ברף גבוה ומשמעותי**. בהקשר זה אתן משקל לחומרת מעשי, מידת האשם הגבוהה משניות לפגוע במתלון בכוננה מחמירה, כברת הדרך הארוכה שעשה כשהמתלון תלוי על הרכב, נהיגתו הנמהרת ברוחבות עיר ולא רישון ולפוטנציאל הנזק הרב הגלום במעשי. בצד זאת, מדובר במעשים שאינם מתוכננים.

14. **ההחלטה הנווגת** במקרים דומים דנה בעיקר במקרים בהם הורשו נאים בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה ולא בחולופה הקלה יותר של נהיגת ברכב. עם זאת, אין נתונים אלו כדי להקל מחומרתו של המקרה שבפנינו ואולי אף להפר, משהנאים הורשו גם בכך שניסיה לפגוע בכוננה מחמירה במתלון, בעל הרכב שגנבו, באמצעות נהיגתו הפוחצת וכשהוא נהג ללא רישיון. לפיכך, לא מצאתי מניעה לבחון, במסגרת ההחלטה הנווגת, גם במקרים הכלולים שיLOB בין נהיגת פרועה וביצוע עבירה אלימות במהלך ההליכה, לרבות במקרים שבהם הורשו נאים בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה ובשים לב להיקף ומידת הסיכון שנגרם מאוון הנהיגה;

בע"פ 3703/19 מוחמד שביטה נ' מדינת ישראל (14.11.2019) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות של גניבת רכב, סיכון אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח. הנאשם גנב רכב על ידי נתילת צורר מפתחות שמצא, ונוהג ברכב זה ללא רישיון נהיגה. במרדף שהתרחש לאחר מכן, נהג בפראות בתוך עיר, בין היתר תוך נהיגה במהירות מופרזת, ביצוע עקייפות, סטייה לנטיב הנגדי ויצירת סיכון לכל רכב ולהולכי רגל רבים, לא גרים נזק גופו. נקבע מתחם הנע בין 2.5 שנים מאסר בפועל ל-5.5 שנים מאסר בפועל, הנאשם נדון לעונש בגין 52 חודשי מאסר בפועל (ה כולל הפעלת תנאי במצטבר בגין 4 חודשים), לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון מצא כי העונש שנגזר עליו הולם את מידת הסיכון שנוצר עקב נהיגתו, נהיגתו ללא רישיון וగניבת הרכב;

ע"פ 6059/15 זההיר סלאמה נ' מדינת ישראל (10.8.2016) - שם דובר במערער אשר נסע בפראות במשך זמן לא מבוטל, ללא רישיון נהיגה, תוך שימוש משתמשי הדרך, כשהמשטרה דלקת אחריו. נהיגתו כללה בין היתר חציית 4 צמתים ברמזור אדום, נסעה בנתיב הנגדי, והתנגשות ברכב משטרת. המרדף נפסק לאחר שהמערער התנגש במעקה בטיחות ונעצר לאחר ניסיון בריחה רגלית, ללא נזק גופו. נקבע מתחם הנע בין 3 ל-6 שנים מאסר, והוא שעת עונש של 5 שנים מאסר. כמו כן הופעלו מאסרים מותניים, בחופף ובמצטבר, כך שבסה"כ נדון הנאשם ל-74 חודשי מאסר בפועל, לצד עונישה נלוوية. בית המשפט העליון דחה את העורו, נקבע כי בית המשפט התחשב בנסיבות האישיות של הנאשם ובכלל הפרעת אישיות בה הוא לוקה, מצב נפשי קשה ופיגור סביבתי שבו אובחן, בכך חשוף מחcitת מתוקופת התנאים לתקופת מאסרו;

בע"פ 7097/15 יאסר אלעאasm נ' מדינת ישראל (18.08.2016), במקורה המזכיר את זה שלפנינו, דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות במקבץ עבירות הכלולות בין היתר, נהיגה פוחצת, ניסיון לחבלה בכונה חמירה, תקיפת שוטר בנסיבות חמירות, בריחה ממשמרות חוקית, נהיגת בשכבות ובזמן פסילה וUBEIROT נלוות וזוכה מעבירה של סיכון חי אדם בנתיב תחבורה. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 50 חודשי מאסר, הכולל הפעלת מאסר על תנאי בגין 24 חודשים כאשר 20 חדשים לריצוי במצטבר לעונש שנגזר עליו ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים. במקורה זה נהיגו הנפטר, פסול נהיגת, תחת השפעת אלכוהול ונמלט משוטרים שסימנו לו לעצור לאחר שהתנגש ברכב שנסע לפניו. לאחר שעצר את רכבו להוריד נסעים המשיך הנאשם במעשהיו ותקף שוטר והמשיך בנהיגתו כאשר שני שוטרים תלויים על חלונות רכבו. בית המשפט העליון ציין כי:

"מקורה זה מגדים את הכוח השלילי המוענק לנוהגרכב, אשר מתעלם - שוב ושוב - מהוראות דיני התעבורה, כאילו han נתנות לשיקול דעתו. יובהר, כי מעבר למשעי המערער בתיק הנדון, הוא בעל הרשות קודמות בעבירות של סיכון חי אדם בנתיב תעבורה, נהיגת בזמן פסילה, הפרעה לשוטר ושוד. הוא ריצה בעבר תקופות מאסר. המערער שוחרר ממאסרו האחורי כسنة וחמשה וחודשים טרם ביצוע העבירות מושא ערעור זה. צר לנו לציין כי המערער מהויה מעין סיכון מהלך. הוא מתעלם מהאחריות הבסיסית המוטלת על כל נהג, וממנגנוני הענישה המוטלים על נהג עבריין. בשורה - הוא מסכן את הציבור עת נהיגתו ואין בענישה כדי להרתיעו ולו כדי לפעול במצבות בית המשפט.

ועוד הוסיף, כי "המסקנה היא כי מבחינת השיקולים של הגנה על הציבור, הרתעת הרבים והרתעת היחיד - עונש של 30 חודשים מאסר בגין המקירה אינו חמור כל וכל... באשר לעונש הפסילה של עשר שנים, זהה תקופה ארוכה אך איןנה שירותית אלא נגזרת מהוראות החוק לגביו עבריין תעבורה חוזרת ביחס לעבירות בהן הורשע המערער".

ע"פ 3840/21 **חAMD נ' מדינת ישראל** (8.3.2022) – בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת עונש מאסר בפועל של 56 חודשים שנגזר עליו (הכולל 6 חודשים מאסר על תנאי שהופעלו). הנאשם הורשע בכך שנסע עם אחר ברכב גנוב, וסייע לאחר לגנוב רכב, נסע בפראות והתגש בניידת משטרת וברכב וגרם לפציעת נסעיו. בית המשפט קבע כי מדובר במרדף קצר, מבחינת זמן ומרחק ובשעת לילה המאפשרת בתנועה דיללה יחסית. עם זאת, החמיר אותו גם בשל עבורי הפלילי העשיר. בית המשפט העליון ציין כי מדובר במקרה נוסף שבו "נהג מסכן עובי דרכו ובוחר להתעלם מאחריות הבסיסית כגורם השולט ברכב בעל כוח קטלני, כדי להתחמק מהמשטרה" וכן שלמעשו התווספה חומרה מיוחדת בדמות נהיגה ברכב גנוב וסייע לאחר לגנוב רכב;

ע"פ 1641/13 **אבו סbih נ' מדינת ישראל** (31.12.2014) – הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, הפרעה לשוטר ושביל"ר וכן נהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה. הנאשם זוכה מעבירה של גנבת רכב. בית המשפט דן את הנאשם למאסר בן 60 חודשים והפעיל כנגדו שלושה מאסרים על תנאי בחופף ובמצטבר **כך שהנאשם נדון לעונש כולל בן 78 חודשים מאסר**. הנאשם הורשע, בין היתר, בכך שלא צית להוראת שוטרת שהורתה לו לעצור, התגש מספר פעמים בניידת עד שהשוטרת הצלילה לחסום את נתיב נסיעתו והוא נמלט רגלית מהמקום. בית המשפט העליון דחה את הערעור, ציין כי העונש שהוטל על הנאשם הוא ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם אך הולם את ריבוי העבירות, חומרתו מעשו וUBEIROU הפלילי העשיר. עוד סביר שהוא נכון ליתן משקל להחמרה בעונשו מתוך חשש שיחזור על מעשיו ולצורך הרחקתו מהציבור;

ת"פ (מח-ב"ש) 19-63122-07-**מדינת ישראל נ' עוזאד אבו הבירה** (11.5.20), הורשע הנאשם על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מעשה פיזות ורשלנות, חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2), נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ונוהגה בשירותות ונוהגה ללא פוליסט ביטוח וUBEIROU של הפרת הוראה חוקית. באותו מקרה יצא הנאשם ממutzer בית בוגד דין ונוהג ברכב, כשהוא שיכור, יחד עם אחר. שוטרי סיור שהבחינו בו כרזו לו לעצור, אך הוא המשיך בנסיעה וניסה לבצע פנית פרסה. השוטרים בניידת ניסו לעצור אותו אך הוא עלה על המדרכה ועקב אותה, "זגזג" בין רכבים נסעים בכביש וגרם להם לסתות מהדרה. בהמשך, לאחר שנעצר, נמלט שב כשר שוטר היה תלוי על דלת הנהוג בעת מנוסתו השוטר עד שנפל ונחבט בכביש. הנאשם נמלט עם הרכב, נסע בוגד לכיוון התנועה עד שנעצר. נקבע מתחם ענישה שבין 30-60 חודשים והואוטלו 38 חודשים מאסר.

15. עוד הורשע הנאשם בעבירה של גנבת רכב, עבירה חמורה ונפוצה, שבעניינה נקבע מתחם ענישה הנע בין עמוד 6

7163/13 חודשי מאסר (ראו רע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); רע"פ 7163/13 כסואני נ' מדינת ישראל (3.8.2014); עפ"ג (מח-מרכז) 17-09-62030-62030 פרוגה נ' מדינת ישראל (1.7.2019)) וכן בעבירות של נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח ובעניננו מדובר בנאים שאינו מורשה כלל לנוהג. הפסיקה עמדה בפסק דין רבים על הסיכון הרוב הנש�� מעברייני תעבורת שנוהגים ללא רישיון, "נהיגה ללא רישיון היא "איום נع" על נוסעי הרכב וכמובן על הנוהג ומשפטו, והוא לה עונשה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל" (רע"פ 3149/11 ראשט נ' מדינת ישראל, 15.5.2011). כשל דרכ הכלל, בעיקר כשמדבר בעבריני תעבורת סדרתיים, נגזרים בגין מאסרים בפועל ועוני פסילה לתקופות משתנות (ראו רע"פ 2666/12 עטאללה נ' מדינת ישראל, 23.4.2012).

16. עינתי באסופה ההחלטה אליה הפניה ההגנה, המזקירה בחלוקת את המקרה שבפניינו, מתחם הענישה שנקבע אינו מחייב אף, הרבה, ניתן, בנסיבות שיקולי העונש, משקל נכבד לנסיבות האישיות של הנאשם. כך, לדוגמא, בת"פ (מח-י"מ) 75411-12-19 מדינת ישראל נ' דוד שרפ, הורשע הנאשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ובעירות נלוות, במהלך המלtooו משוטרים, בית המשפט קבע מתחם שנע בין 24-48 חודשי מאסר והתחשב בעת שקבע את המתחם במצבו הנפשי של הנאשם וקבעתו במהלך האירוע, על הנאשם נגזרו 26 חודשי מאסר. בע"פ 22/22 מקדי נ' מדינת ישראל (2.8.2022)ណון ענינו של נאשם שהורשע בגין פגיעה חריפה תוך המלtooו משוטרים, נגזרו עלי 26 חודשי מאסר תוך מתן משקל רב לנסיבותו האישיות. כב' השופט עמית ציון בפסק דין, כי בית משפט קמא הקל עד מאד בעונשו (פ' 14, 16). רב פסיקת ההגנה עוסקת בעבירות "מרדף" קלאסית, נוג ש踽לט והשוטרים دولקים בעקבותיו, המקרה שבפניינו שונה וככל היבט חומרה נוספים.

17. המגמה המשתקפת מדיניות הענישה בנוגע לנוהגים ברכב באופן פרוע ופוחז ובעיקר בגיןם לאלו שמסכנים את משתמשי הדרך סיכון משמעותי, בין אם היה בו כדי להביא לפגיעה פיזית ובין אם לאו, מחייבה. עוד מתייחסת ההחלטה בחומרה למקרים שבהם גנבי רכב מבצעים עבירות תנואה חמורות לרבות פגיעה ברכוש או בגוף. בענינו, נתתי משקל לנסיבות המעשה, הפגיעה המשמעותית בערכיהם המוגנים, ומדיניות הענישה בכלל העבירות בהן הורשע. **לפיכך, אני מוצאת לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4-8 שנים מאסר וענישה נלוות הכוללת עוני פסילה ממושכים.**

18. צודקת המאשימה בטענתה כי המקרה שבפניינו נמנה על אותם מקרים חריגים שבהם יש מקום לשקל ולחריגה **לחוمرة** מתחם הענישה מטומיי "הגנה על שלום הציבור" (סעיף 40ה' לחוק). הנאשם, בן 42, עבריין רצדביסט, מעורב בפלילים מגיל קטיניות, לחובתו הרשעות רבות בעבירות רכוש, אלימות וסמים. הנאשםណון למאסרים, חלקם ממושכים, אך לא היה בהם כדי להרתו. כך, בין היתר, הורשע בשנת 2004 בעבירות של שוד מזון וניסיון לגניבת רכב ונדון למאסר בן 4.5 שנים ופסילת רשות למשך 5 שנים. בשנת 2011 נדון בגין תיק שנסיבותיו דומות לאלו שבפניינו למאסר בן 5 שנים (הכוללת הפעלת מאסר על תנאי בגין ח齊וח חופף) ופסילת רשות למשך 10 שנים. בתיק זה- ת"פ (מח-ת"א) 10-06-10372 (תע/6) הורשע הנאשם ברכב שגנב רכב, לא שעה להוראת שוטרים שהבחינו בו לעצור ויצא לנסיעה פרועה ומשולחת רсан בין רחובות תל אביב ועד הרצליה, כשהוא נוגג בניגוד לכיוון התנועה, פוגע בשוטרים ובנהג רכב נוסף. בית המשפט (כב' השופט מודרך) גזר עלי עונש מאסר חמור בן 5 שנים, תוך שהוא מצין כי קשה להפריז בחומרת התנהגותו שהעמידה בסיכון عشرות אנשים ואר בארוח פלא לא גרמה לתוכאה חבלנית חמורה.

19. אלא, שלדאבון הלב, לא היה בעונשים הכבדים שנגזרו עליו כדי להביא לשינוי דרכיו. בשנת 2016, זמן לא רב לאחר שחרורו, הסתבר הנאשם שוב בביצוע מעשים דומים. כעולה מגזר הדין שנית בעניינו בת"פ (שלום-רמן) 39259-01-17, הורשע הנאשם בכך שבמהלך עבודתו בפניו אשפאה, גנבה רכב שבቤו נכנס עם בתו לגן ילדים סמוך, המתлонנת, אף היא אם ליד באותו הגן, שעמדה מאחוריו הרכב, הבחינה בו וביקשה להזעיק משטרת למקומם והנאשם בתגובה נסע לאחר מכן, פגע בה והפילה לככיש. בגין מעשיו אלו הורשע בעבירה של נהיגה רשלנית ברכב, עבירה של תקיפה חבלנית כשהוא נהוג ללא רישיון ובפסילה. עוד צירף תיק שבו הורשע בעבירות דומות, הנאשם, שהוא נתון בתנאי מעצר בית, הפר את תנאי, הגיע לתחנת דלק שם הבחן ברכב המתלוון בעת שזה בדק את לחץ האויר בגלגליו, הנאשם גנבה את הרכב, פגע במעקה בטיחות וגרם לרכב נזק בלתי הפיך. בית המשפט (כב' השופט פרנקל) סקר בהרבה את נסיבות מעשיו של הנאשם וניסיונו וגזר עליו מאסר בן 40 חודשים, מאסר על תנאי בן 12 חודשים בגין עבירות רכוש ומאסר על תנאי בן 9 חודשים בגין נהיגה ללא רישיון, שהם בני הפעלה בתיק דנא. בין לבין הורשע הנאשם במספר תיקים נוספים בעבירות אלימות ורכוש, ביום 12.3.19, נדון בת"פ (שלום-ב"ש) 17-66413-06-17 בעבירה של ניסיון פריצה לרכב למאסר בן 6 חודשים ומאסר על תנאי בן 8 חודשים שהוא בני הפעלה בתיק שלפנינו, ובת"פ (שלום-טבריה) 20-09-28701-09-20 בגין עבירת תקיפה, למאסר על תנאי בן 4 חודשים, אף הוא בגין הפעלה, סה"כ תלויים כנגד הנאשם 33 חודשים מאסר בני הפעלה, אולם שניים מהם ניתנו באותו תיק אך בגין עבירות שונות. הרשעתו האחמורה היא בגין החזקת סכין (ת"פ 21-04-44131).

20. התמונה המשתקפת מעברו הפלילי מדאגה מאד ומלמדת על זיקה מובהקת בין מעשיו בעבר להתנהלותו בתיק זה ועל הסיכון הגבוה שנשקף ממנו לביצוע חוזר של עבירות קשות המסקנות את הציבור כולו. נתוני העבר של הנאשם אכן מעמידים, ככלונו של סעיף 40ה. לחוק, כי נדרשת החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור לתקופה ארוכה. עברו הפלילי המשמעותי מקרים חשש מבוסס ומשמעותי לכך שייחזור לسورו. חומרת מעשיו, ריבויים, האידיות שפגין כלפי נפגעי העבירה השונים ובעיקר חוסר התועלת של הסנקציות המוטלות עליו, כאבות וחמורות כלשהן, מלמדים כי יש לעשות כל שנדרש כדי להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה. אם מצאתי לבסוף שאין מקום לעשות שימוש בסעיף זה, הרי זה מהטעם שהמאמינה לא עמדה על עתרתה זו ומשהמתה שנקבע בעניינו מחמיר די, ובערו המכבד מחייב את מיקום עונשו בחלקו העליון.

21. הנאשם, שעצור בתיק זה תקופה ממושכת, הודה במינויו לו ונטל אחריות על מעשיו. בדבריו לעונש בתיק דנא, כמו בתיקי האחריו, תלה את הרקע למשעו בהתמכרותו לסטמים. לא התבקש בעניינו מסקיר ולדבריו סניגורו סובל מבעיות נפשיות ונוטל, במהלך מעצרו, תחליפי סם.

22. בבואי לזכור את עונשו מצאתי כי נוכח נסיבותיו, ובעיקר עברו הפלילי והסיכון הרב הנשקף ממנו בנסיבות היחיד והרתעת הרבים, יש למקמו בחלוקת העליון של מתחם הענישה. כנגד הנאשם תלויים 4 מקרים על תנאיبني הפעלה: 4 חודשים בגין עבירת אלימות (ת"פ 20-09-28701), 8 חודשים בגין עבירת רכוש (ת"פ 17-06-66413) ומת"פ 17-01-39259 מאסרים על תנאי בני 12 חודשים (UBEIRAT REKOSH VENAGHA POHZOT BERICHB) ו-9 חודשים (בגין עבירת נהיגה ללא רישיון). לא ניתן לקבל את עתרת הסניגור לחיפוי כלל התנאים, עתירה זו מנוגדת לחוק ולרוח הפסיקה. הנאשם שבפנינו הוא בבחינת שור גמח, לא למד דבר, ולא הפנים דבר חרף המקרים הממושכים שנגזרו עליו, **"ענישה מצטברת היא ענישה המדגישה מדיניות הרתעתית .. ו מדיניות זו הולמת מקרה של עבריין מועד שב ו מבצע עבירות שבгин הורשע בעבר"**

(ע"פ 4517/04 מסרוואה נ' מדינת ישראל, 10.3.2005).

23. לפיכך, לאחר שבדקתי את כל השיקולים, מצאתי להתחשב בכלל הטעמים שפורטו לעיל, לרבות בהודאותו ונסיבותו האישיות, ועל כן למקומו בחציו העליון של המתחם אך לא בקצתו. המאסרים על תנאי יופעלו, חלוקם בחופף האחד לרעהו, ובמצטבר לעונשו. עוד אטייל על הנאשם עונשים צופים פנוי עתיד מכבדים ותקופת פסילה ממושכת, וכן פיצוי למתלוון ולבעל רכב המזדהה.

24. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 שנים מאסר החל מיום מעצרו 19.9.21.
- ב. מפעילה באופן חופף ומctrבר מאסרים על תנאי כדלקמן: תנאי בן 4 חודשים מת"פ 20-09-2028, תנאי בן 8 חודשים מת"פ 17-06-2013, תנאים בני 12 ו-9 חודשים מת"פ 17-01-2029, כך **שה הנאשם ירצה תקופת מאסר כוללת בת 7.5 שנים מאסר**.
- ג. 15 חודשים מאסר על תנאי, לבב יעבור הנאשם עבירת אלימות מסווג פשע או עבירה הכלולה נהיגה מסכנת בזמן 3 שנים מיום שחרורו ממשר.
- ד. 12 חודשים מאסר לבב יעבור עבירת רכוש מסווג פשע או עבירה של נהיגה ללא רישון או עבירה של נהיגה בזמן פסילה בזמן 3 שנים מיום שחרורו.
- ה. 8 חודשים מאסר לבב יעbor עבירת אלימות או רכוש מסווג עוון בזמן 3 שנים מיום שחרורו.
- ו. פסילה מקבל או להחזיק ברישון נהיגה מכל סוג לפחות 7 שנים החל מיום שחרורו.
- ז. 6 אלף ש"ח פיצוי למתלוון ע"ת 1 תשלום ב-6 תשלוםיו שווים ורצופים החל מיום 1.5.23 ו-3000 ש"ח לע"ת 3- בשלושה תשלוםיו שווים ורצופים החל מיום 1.10.23.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 ימים.

ה הנאשם יובא בפני רופא בית המעצר נוכח טענתו כי אינו מקבל טיפול רפואי הולם

זו כללית למטופלים

ניתן היום, כ"ג בטבת תשפ"ג, 16 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.